

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1397-ҳадис

1397/3427 – وَقَالَ: كَانَتْ امْرَأَتَانِ مَعَهُمَا ابْنَاهُمَا، جَاءَ الذِّبُّ فَذَهَبَ بِابْنِ إِحْدَاهُمَا، فَقَالَتْ

صَاحِبَتُهَا: إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكِ، وَقَالَتِ الْأُخْرَى: إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكِ، فَتَحَاكَمَتَا إِلَى دَاوُدَ، فَقَضَى بِهِ

لِلْكُبْرَى، فَخَرَجَتَا عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ فَأَخْبَرَتَاهُ، فَقَالَ: اثْنُونِي بِالسِّكِّينِ أَشُقُّهُ بَيْنَهُمَا، فَقَالَتِ

الصُّغْرَى: لَا تَفْعَلْ يَرْحَمَكَ اللَّهُ، هُوَ ابْنُهَا، فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى.

1396.3426, 3427. Абу Ҳурайра розияллоҳу анхунинг айтишича, у киши Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бундай деяётганларини эшитган экан:

«Мен билан одамларнинг мисоли олов ёққан киши ва оловга туша бошлаган капалаклар ва мана бу хашаротларга ўхшайди».

Ва дедилар: **«Иккита аёл бор эди, ҳар иккисининг ёнида ўғли бор эди. Бўри келиб, улардан бирининг ўғлини олиб кетди. Шунда (ўша аёлнинг) шериги: «У сенинг ўғлингни олиб кетди», деди. Иккинчиси эса: «Йўқ, сенинг ўғлингни олиб кетди», деди. Икковлари Довуднинг олдига ўрталарида ҳукм чиқаришини сўраб боришди. У уни (болани) каттасига ҳукм қилиб берди. Иккови Сулаймон ибн Довуднинг олдига чиқиб, унга воқеани айтиб беришди. Шунда у: «Менга пичоқ келтиринг! Уни икковига бўлиб бераман», деди. Шунда кичиги: «Аллоҳ сенга раҳм қилсин, ундай қилма! Бу унинг ўғли (бўлақолсин)», деди. Шунда (Сулаймон) уни кичигига ҳукм қилиб берди».**

Абу Ҳурайра розияллоҳу анху айтади: «Аллоҳга қасамки, мен «ас-сиккиину» сўзини ўша куни эшитдим, биз уни «ал-мудйату» дер эдик».*

* Гап ҳадисдаги «пичоқ» деб ўгирилган сўз ҳақида кетяпти.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI